

زندگی با نوشتن

گزین گویه‌هایی درباره زندگی خلاقانه

گزین گوپه‌های شاهین کلانتری

وبسایت رسمی:

Shahinkalantari.com

وبلاگ جمله‌ورزی:

Jomlevarzi.ir

صفحه اینستاگرام:

[Instagram.com/shahinkalantary](https://www.instagram.com/shahinkalantary)

گاهی

به یک اتفاق تلخ

نیاز داریم تا

شیرین‌ترین تصمیم زندگی مان

را بگیریم.

برای تحقق اهداف،
بیش از تکنیک و ترفند،
به باور رسیدن نیاز داریم.

بارزترین نشانهٔ
هدر دهنندگان وقت:
آن‌ها برای انجام کارها
منتظر رُند شدن ساعت
می‌مانند.

از لذت‌های همیشگی:
آموختنِ آموختن.

«دیگر وقتی برای
تلف کردن نمانده.»
هر جای زندگی این حرف را
به خودمان بزنیم،
برنده‌ایم.

هیچ فرد خلاق
خلق ایده‌های تازه را
به خاطر ناتوانی در
اجرای ایده‌های قبلی
متوقف نمی‌کند.

چون با خودمان
راحت نیستیم،
از دیگران
ناراحت می شویم.

بهترین روز کاری
روزی است که در آن
فقط روی
یک کار مهم و مؤثر
تمرکز کنی.

خلاقیت
یعنی نترسیدن.

یا باید

اطرافیانمان را تغییر بدهیم

یا باید

اطرافیانمان را تغییر بدهیم!

خردمند
فردی است که
از رؤیاهایش دور نمی‌افتد.

از خودم ناراضی‌ام،
این وادارم می‌کند تا
بیشتر بیاموزم.

هر وضعیتی را
می توانی
با تغییر خودت
بهتر کنی.

احمق کسی است که
از حماقت دیگران
حرص می خورد.

آیا نظم و ترتیبی داری که
شایسته اهداف و آرزوهایت
باشد؟

نگرانی
گونه‌های بهانه است.

بهترین پاسخ را
از عمل و تجربه خودمان
می‌گیریم، نه از دیگران.

اگر نمی خواهی
دیگران به تو سخت بگیرند
خودت به خودت سخت بگیر.

برای یادگیری بهتر،
باید حوصلهٔ تکرار را
در خودت تقویت کنی.

دنیا سلف سرویس است،
اما بشقاب هر کس
گنجایش محدودی دارد.

ساختن و نسوختن را
به سوختن و ساختن
ترجیح می دهیم.

از فکر کردن به کارها بیزارم،
ترجیح می‌دهم
مشغول انجام دادن آن‌ها
باشم.

رنج بردن از عمل گرایي
بهتر از تباه شدن
به خاطر کمال گرایي است.

خوابی که برای
فرار از کارها باشد
هیچ آرامشی در پی ندارد.

توجه مفت
حرف مفت را تقویت می کند.

شب‌زنده‌داری
بیشتر اوقات به
شب‌مرد‌داری
می‌ماند.

از هر نردبانی که بالا رفتی،
لطفاً نردبان را برندار.
دست دیگران را هم بگیر
تا همراه تو بالا بیایند.

پیاده روی،
حتی در کوچهٔ بن بست هم
می تواند راهی به
سرزمین های تازه بگشاید.

بدون استراتژی و دورنگری،
مدام قربانی و یار نسنجیده
خودمان و دیگران می شویم.

موفقیت،
نه با مردم سواری
به دست می آید،
نه با سواری دادن به مردم.

نگذاریم ابهام
باعث از دست رفتن
فرصت شود.

اندک

اندک اندک

اندک اندک اندک

هر کار سختی را می‌توان انجام داد.

هر آدمی
شانس خود است.

کسی که از بد بودن
در یک مهارت می‌ترسد،
شانس خوب شدن
در آن مهارت را
نخواهد داشت.

از دست دادن یک چیز
می‌تواند
محرک دست یافتن
به چیزهای جدید باشد.

کسی
متمایز و مؤفق می شود
که خودش را
مؤفق و متمایز می داند.

موبایل،
دشمن اصلی
آدم‌های خلاق است.

اگر بدون سال‌ها
کار جدی و مداوم در یک حوزه،
از خودتان توقع کار خوب و
کم‌نقص دارید، احتمالاً
در حال شکنجه خودتان هستید.

رفتن به دنبال کارهای تازه
خوب است؛

اما برای نتیجه گرفتن،

به ماندن در کنار کارهای تازه
نیازمندیم.

اولین نشانهٔ عاقل شدن
این است که دیگر
عقلت را دست دیگران ندهی.

با وقت گذاشتن برای
چیزهایی که دوست داری،
نمی‌گذاری دنیا تباهت کند.

خلق چیزهای تازه،
ارزشش تحمل
هر مشقتی را دارد.

زندگی
وقتی ارزش زیستن می‌یابد
که برای ساختن آن
مانند خلق اثری هنری بکوشی.

تا وقتی که میان
انتخاب‌های مختلف
سردرگم هستیم،
توان و تمرکزِ بهتر کار کردن
را نمی‌یابیم.

از طریق شغلی که در آن
آزادی کافی نداریم،
نمی‌توانیم ثروتمند شویم.

از زمین خوردن نمی ترسم،

چون

از شکوه دوباره برخاستن

لذت می برم.

دشمن اصلی
آدم دشمن تراش،
خودِ اوست.

اگر حوصلهٔ انجام کاری را نداریم
و آن را به فردا موکول می‌کنیم،
احتمالاً فردا برای انجام آن
بی‌حوصله‌تر خواهیم بود.

افرادى از پس
تغییرات بزرگ بر مى آیند
که قدرت ذهن خود را
دست کم نمى گیرند.

درآمد یک شغل پردرآمد
الزاماً پول نیست؛
احساس خوب
حاصل از انجام یک کار هم
جزو درآمد آن محسوب می‌شود.

شناسایی اولویت‌ها
و وقت گذاشتن برای آن‌ها
دو چیز کاملاً متفاوت است.
آیا برای اولویت‌هایتان
وقت می‌گذارید؟

در گوشه‌ای از خانه
یک مثلث برمودا بساز؛
که وقتی رفتی توی آن،
از زمین و زمان جدا شوی
و فقط روی کارت تمرکز کنی.

استعداد مهم است؛
اما شایستگی ما
برای انجام یک کار،
با سختکوشی
مشخص می‌شود.

فشار آوردن به ذهن
برای خلق چیزی تازه
-حتی در صورت به نتیجه نرسیدن-
گام مناسبی برای
زدودن روزمرگی از زندگی است.

ابهام ترسناک نیست.
شروع نکردن به خاطر ابهام
ترسناک است.

اگر قرار نیست بد بمانید،
چرا از بد شروع کردن
می ترسید؟

از شبکه‌های اجتماعی
بیشتر از تلویزیون بترس.

رابطه یعنی

نپریدن وسط حرف دیگران.

همیشه
به یک شغل دیگر
فکر کن.

قدیمی یا جدید بودن
یک اثر

هیچ ربطی به
کیفیت آن ندارد.

با مداومت در
یادگیری و تمرین،
از علاایقمان
محافظت می‌کنیم.

خوب یاد گرفتن،
نسبت مستقیمی با
خوب تکرار کردن دارد.

راهی که

با یادگیری گشوده می شود،

با هیچ مانعی بسته نمی شود.

از لمس
کتاب‌های محبوبم
انگیزه نوشتن می‌گیرم.

بر درخت آگاهی،
خواندن و نوشتن
برگ‌های همسایه‌اند.

گاهی اوقات
گره‌ای که با خواندن
ایجاد شده،
فقط با نوشتن باز می‌شود.

می نویسم،
چون به زیستن
در لحظهٔ حال
محتاجم.

نویسنده
واژه به واژه
پیشرفت می کند.

اگر از نوشتن اهداف

طفره می‌روی،

یعنی

هیچ هدف مشخصی نداری.

نوشتن

نوعی

دوست داشتن است.

بعد از خواندن یک نوشته خوب
اگر بلافاصله دست به قلم نشویم
فرصت درخشان آموختن از آن را
از دست می دهیم.

ما با نوشتن
میوه می دهیم!

نوشتن،
یکی از بهترین راه‌های
غلبه بر بلا تکلیفی است.

نوشتن
معجزه‌های است
که هر روز می‌توانیم
تکرارش کنیم.

نوشتن،

نقص‌های ما را آشکار می‌کند.

و این می‌تواند

اولین گام بهبود باشد.

تجربهٔ برخی از
لحظه‌های نوشتن
مانند خاطرهٔ محبتی عمیق
در قلب آدمی می‌ماند.

اصلی ترین مانع نویسندہ،
مقایسہٴ خود
با سایر نویسندگان است.

حتی اگر از
انتخاب یک واژه
مطمئن هستید،
باز هم نگاهی به
واژگان مترادف آن بیندازید.

از جرقه‌های نویسنده‌ساز:
نارضایتی عمیق از زمان حال
و بیم از آینده‌ای پرابهام.

اگر هنگام نوشتن،
بدهکاری‌هایتان یادتان افتاد،
نوشتن را رها نکنید.
از بدهکاری‌هایتان بنویسید،
تا بدهکار نوشتن نمانید.

از ننوشتن
بیشتر از نوشتن
خسته می شویم.

آزاد نویسی روزانه
یاد می دهد که
راحت و روان و بی پروا
بنویسی.

برای بهتر نوشتن،
روی کمک کلمه‌های تازه
حساب کنید.

از هزاران نفر که
با انگشتان دست خود می‌نویسند،
تنها یکی
با انگشتان قلبش می‌نویسد.

از وقتی که به نوشتن
خو می گیری،
کمتر احساس بطالت می کنی.
این بزرگترین
پاداش نوشتن است.

دوست دارم با نوشتن،
پشت حرف‌های خودم
و دیگران را ببینم.

نوع خاصی از وجاهت هست
که فقط با
خوب نوشتن
ساخته می شود.

خواندن و نوشتن،
جان‌پناهی در دل
جریان هولناک
روزمرگی ست.

اگر ننویسی و دور نریزی،
از فشار حافظه می میری.

معیار مناسبی برای اندازه‌گیری
رشد مهارت نویسندگی:
کم شدن فاصله مغزو دست.

اگر خطاب بہ
یک مخاطب مشخص بنویسید.
بہتر و شفاف تر می نویسید.

وبلاگ نویسی
فرصت تجربه‌های جدید و
یاد گرفتن و یاد دادن است.

دربارهٔ چیزهایی که دوست دارید
پیاموزید، محتوا تولید کنید.
با این کار وادار می‌شوید
دقیق‌تر و عمیق‌تر یاد بگیرید.

استراتژی محتوا:
به تمام چیزهایی که
منتشر می‌کنی
به چشم پله‌های یک نردبان
نگاه کن.

ایده‌های برای
شروع تولید محتوا:
کارهای خوب دیگران را
معرفی کنید.

معنایی را که خودت
برای زندگی‌ات می‌سازی،
هیچ‌کس و هیچ‌چیز
نمی‌تواند از تو بگیرد.

محتوا
شاهراه
تأثیرگذاری است.

با قطع و وصل کردن
جریان انتشار محتوا،
هر بار مجبور می شویم
از صفر آغاز کنیم.
محتوا با کار پیوسته
به نتیجه می رسد.

گزین گوپه‌های شاهین کلانتری

وبسایت رسمی:

Shahinkalantari.com

وبلاگ جمله‌ورزی:

Jomlevarzi.ir

صفحه اینستاگرام:

[Instagram.com/shahinkalantary](https://www.instagram.com/shahinkalantary)

این کتاب کوچک را
با دوستانتان
به اشتراک بگذارید.

زندگی با نوشتن

گزین گویه‌هایی درباره زندگی خلاقانه

